

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 242.425 van 25 september 2018
in de zaak A. 226.184/IX-9392**

In zake: Edouard LACHERON
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Stijn Verbist en Lize Vandersteegen
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Graaf van Hoornestraat 51
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VZW HEILIG HARTCOLLEGE TERVUREN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Julie Lauwers
kantoor houdend te 1000 Brussel
Wolvengracht 38 bus 2
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 18 september 2018, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de beroepscommissie van het Heilig Hartcollege Tervuren van 23 augustus 2018 om aan Edouard Lacheron een oriënteringsattest B toe te kennen met clausulering voor alle ASO richtingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 september 2018, om 10.30 uur.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Lize Vandersteegen en Aurore Marie Gillet, wettelijke vertegenwoordiger, die verschijnen voor de verzoekende partij en directeur Stan Catteau en advocaat Frederik De Winne, *loco* advocaat Julie Lauwers, die verschijnen voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is tijdens het schooljaar 2017-2018 leerling in het tweede jaar van de tweede graad, wetenschappen, in het Heilig Hartcollege te Wezembeek-Oppem.

Op het einde van het schooljaar tekent verzoeker jaartekorten op voor chemie (47,6%), geschiedenis (28,7%) en Duits (47,2%). De delibererende klassenraad kent hem een oriënteringsattest B toe, met clausulering voor ASO en hij behaalt het getuigschrift van de tweede graad. De klassenraad motiveert als volgt de clausulering:

“Je behaalde drie tekorten op jaarbasis voor Chemie, Geschiedenis en Duits. Binnen jouw richting is Chemie een hoofdvak. We verwijzen eveneens naar het zwakke jaartotaal. Verder haalde je zwakke resultaten voor Biologie, Fysica, Nederlands, Godsdienst en Aardrijkskunde. We denken dat je basis te beperkt is om voldoende slaagkansen te hebben in het vijfde jaar ASO.”

De klassenraad adviseert:

“De klassenraad merkt dat je problemen ervaart met motivatie en inzet. Het is noodzakelijk dat je dit eerst aanpakt alvorens een beslissing te nemen voor volgend schooljaar. Indien dit niet gebeurt, acht de klassenraad het niet zinvol om je jaar binnen dezelfde richting over te doen. We adviseren je om het heft in eigen handen te nemen en met vernieuwde motivatie en inzet je jaar over te zitten in de richting Wetenschappen in het vierde jaar. Voor verder advies verwijzen we je graag door naar het CLB.”

3.2. Overleg met de directeur resulteert niet in een nieuwe bijeenroeping van de klassenraad, zodat verzoeker op 6 juli 2018 beroep instelt bij het schoolbestuur.

3.3. Verzoeker is vervolgens gehoord door de beroepscommissie op 23 augustus 2018. De beroepscommissie beslist op dezelfde dag om het B-attest te handhaven. Zij motiveert daartoe het volgende:

“- De delibererende klassenraad heeft op een correcte manier de procedure gevolgd.
- Edouard voldoet niet aan de leerplandoelstellingen voor geschiedenis, chemie en Duits om voldoende slaagkansen te hebben in het eerste jaar van de derde graad ASO.
- Edouard kreeg tijdens het eerste en het tweede jaar van de tweede graad ASO voortdurend schriftelijke en mondelinge verwittigingen om zijn studiehouding, attitude en inzet te verbeteren. Dit heeft hij nagelaten. Ook had hij de kans om zich systematisch bij te werken op school, maar hij verkoos om niet regelmatig aanwezig te zijn tijdens deze momenten.
- Een B-attest is een weloverwogen, positieve keuze in het belang van de leerling.”

IV. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

V. Uiterst dringende noodzakelijkheid

5.1. Verzoeker wijst erop dat hij ingevolge het B-attest zijn normale schoolloopbaan niet kan vervolgen in de door hem gewenste studierichting en dat een arrest dat wordt uitgesproken in de gewone schorsingsprocedure te laat dreigt te komen om dit nadeel nog te herstellen.

Hij verantwoordt aldus terecht waarom hij een beroep doet op de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, wat overigens vaste rechtspraak mag heten.

5.2. De verwerende partij werpt evenwel op dat verzoeker “tekort is geschoten aan [zijn] diligentieverplichting”: “niet minder dan 26 dagen, bijna 4 weken, zijn verstreken tot het indienen van voorliggend verzoekschrift”.

5.3. Verzoeker heeft de bestreden beslissing ontvangen, naar hij zelf verklaart, op vrijdag 24 augustus 2018. De voorliggende vordering is ingesteld op 18 september 2018, dus bijna een volle maand later.

Dit doet ernstige vragen rijzen bij de diligentie, die van een verzoekende partij wordt verwacht bij het benaarstigen van een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Verzoeker zet echter in het inleidend verzoekschrift zeer concreet en gedetailleerd chronologisch uiteen dat hij een beroep heeft gedaan op juridische bijstand en dat hem tot driemaal toe een advocaat is toegewezen die vervolgens het dossier weer afstond omdat hij of zij zich onvoldoende vertrouwd voelde met onderwijsgeschillen. Uiteindelijk zag verzoeker geen andere uitweg dan toch op eigen krachten een – vierde – advocaat in te schakelen, die binnen twee dagen na het eerste contact de zaak heeft ingeleid. Dat verzoeker aldus het reeds aangevangen schooljaar moet nahollen, mag niet aan hem worden verweten.

5.4. De eerste schorsingsvoorwaarde is vervuld.

VI. Ernst van het eerste middel

Standpunt van de partijen

6. Een eerste middel is genomen “uit de schending van artikel 123/15, § 3 Codex Secundair Onderwijs jo. artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (formele motiveringswet), alsook van het materieel motiveringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur”.

Verzoeker betoogt dat de beroepscommissie “op onvoldoende en foutieve wijze rekening houdt met alle relevante elementen uit het leerlingendossier, zelfs nadat [hij] deze elementen uitdrukkelijk aan de beroepscommissie heeft meegedeeld”. Hij wijst op al de argumenten die hij heeft aangebracht in zijn beroepschrift en tijdens de hoorzitting inzake de positieve evolutie doorheen het schooljaar en inzake de disproportioneel strenge clausulering, inzonderheid in het licht van zijn intentie om het onderwijs voort te zetten in het Franstalig onderwijs. Uit de bestreden beslissing blijkt zelfs niet dat deze argumenten in overweging zijn genomen.

7. In de nota met opmerkingen antwoordt de verwerende partij dat enkel op de pertinente grieven aangevoerd in een administratief beroepschrift moet worden geantwoord. Volgens haar verliest verzoeker dit uit het oog, daar hij “verschillende pertinente feiten verkeerd voorstelt om tot een bijgevolg verkeerd besluit te komen dat enkele cruciale beroepsmotieven niet (afdoende) ontmoet zouden zijn”.

Concreet toegepast motiveert de beroepscommissie dat wat chemie betreft, alsook Duits en geschiedenis, niet aan de leerplandoelstellingen wordt voldaan en de slaagkansen voor het eerste jaar in de derde graad ASO daarom niet voldoende zijn. Deze motivering is afdoende en schendt allerm minst het motiveringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel of het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verwerende partij zet uiteen waarom volgens haar de “de-terminerende premisse” van verzoeker “dat het vak chemie leerstofopbouwend zou zijn geweest” onjuist is en zijn vaststelling betreffende de goede evolutie voor dit vak dan ook incorrect is. Bovendien vergeet verzoeker te vermelden dat voor de andere drie wetenschapsvakken – fysica, wiskunde en biologie – “significante buizen” werden behaald bij de proefwerken van het laatste trimester, *nota bene* in een wetenschapsrichting. Van een positieve houding en regelmatige inzet is al-lerminst sprake.

Met betrekking tot wiskunde toont verzoeker met zijn tekort op het proefwerk in het laatste trimester aan dat hij de leerstof niet beheerst; boven-dien heeft hij daarmee de opbouwende en positieve aansturende commentaren op zijn kerstrapport en paasrapport “volledig aan zich laten passeren”. In de bestreden beslissing kon dan ook niet anders dan verwezen worden naar het feit “dat ver-zoekende partij voortdurend schriftelijke en mondelinge verwittigingen gekregen heeft om zijn studiehouding, attitude en inzet te verbeteren, doch dit heeft hij nagelaten”.

Vervolgens gaat de verwerende partij dieper in op de opmer-kingen die verzoeker mocht lezen op zijn rapporten. Ze wijzen uit dat zijn argu-ment inzake merkbaar geleverde inspanningen strijdt met de feiten. De opgete-kende cijfers spreken ook tegen dat er in de punten een gunstige evolutie merkbaar is.

Het verwijt dat de beroepscommissie niet afdoende heeft ge-antwoord op de grieven van verzoeker moet volgens de verwerende partij ook

worden beoordeeld tegenover de ruime discretionaire bevoegdheid waarover de commissie beschikt. Uit de voorliggende motivering kunnen puntsgewijs volgende motieven worden gedestilleerd:

- “- Verzoekende partij voldoet niet aan de leerplandoelstellingen voor geschiedenis, chemie en Duits [...];
- Verzoekende partij heeft onvoldoende slaagkansen in het eerste jaar van de derde graad ASO;
- Verzoekende partij kreeg tijdens het eerste en tweede jaar tweede graad ASO voortdurend schriftelijke en mondelinge verwittigingen om zijn studiehouding, attitude en inzet te verbeteren hetgeen hij heeft nagelaten;
- Verzoekende partij kreeg de kans zich systematisch op school bij te werken maar verkoos niet regelmatig aanwezig zijn tijdens deze momenten;
- De klassenraad heeft op correcte manier de procedure gevolgd waarbij er dus ook wordt ingestemd met de argumenten aldaar geformuleerd in de bestreden beslissing:
 - o Tekort hoofdvak chemie;
 - o Zwak jaartotaal;
 - o Zwakke resultaten diverse andere vakken (o.a. fysica, biologie, Nederlands, godsdienst, aardrijkskunde);
 - o Onvoldoende basis voor slaagkansen in vijfde jaar ASO.”

Gelet op deze concrete motieven, overtuigt verzoeker niet dat de beroepscommissie haar prospectieve en noodzakelijk deels subjectieve, discretionaire beoordeling omtrent de opgelegde clausulering niet heeft gerelateerd aan relevante concrete en objectieve gegevens van het leerlingendossier.

Voorts verwijst verzoeker naar zijn latere studieloopbaan in verwijzing naar enerzijds de ook al in het vorige schooljaar uitgedrukte wil om over te schakelen naar het Franstalig onderwijs en anderzijds het feit dat Duits in het vijfde jaar geen deel meer uitmaakt van de studierichting wetenschappen-wiskunde. Deze grieven zijn niet pertinent en dienden in de bestreden beslissing dan ook niet te worden ontmoet. Ze werden afdoende ontmoet door de motivering die wél te lezen valt in de bestreden beslissing. Enkel rekening mag worden gehouden met de huidig beschikbare gegevens over de kennis, kunde en vaardigheden en dus niet met toekomstige studieloopbaanbeslissingen van verzoeker.

Beoordeling

8. Verzoeker heeft een oriënteringsattest B gekregen.

Een dergelijk attest betekent, zo leert artikel 39 van het besluit van de Vlaamse regering van 19 juli 2002 ‘betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs’, dat de leerling voor het betrokken leerjaar geslaagd is of, meer precies, “dat de leerling het leerjaar met vrucht beëindigd heeft in de betrokken school en derhalve tot het volgend leerjaar mag worden toegelaten, behalve in bepaalde onderwijsvormen en/of onderverdelingen”. Artikel 38, 1°, van hetzelfde besluit preciseert dat een leerling “met vrucht” het tweede leerjaar van de tweede graad beëindigt “indien hij in voldoende mate de doelstellingen die in het leerplan zijn opgenomen heeft bereikt en aldus bekwaam wordt geacht zijn studies voort te zetten in het volgend leerjaar”.

9. Die definitie van een B-attest doet vooralsnog aannemen dat de drie jaartekorten die verzoeker heeft behaald, geen reden zijn om hem als niet-geslaagd voor het betrokken leerjaar te beschouwen. Het doet aannemen dat de motivering van een dergelijk attest de redenen kenbaar moet maken waarom de leerling die het leerjaar met vrucht heeft beëindigd en die bekwaam wordt geacht zijn studies verder te zetten in een volgend leerjaar, in de ogen van de beroepscommissie toch de toegang tot welbepaalde richtingen of zelfs de ganse onderwijsvorm ASO moet worden ontzegd. Het aanvechten van het B-attest binnen het raam van de administratieve beroepsprocedure verplicht met andere woorden de beroepscommissie ertoe om in de veruitwendigde motieven de clausulering in het B-attest zorgvuldig te verantwoorden.

10. Het toekennen van een B-attest vereist van de beroepscommissie daarom een ‘prospectief’ – dit wil zeggen: een vooruitziend en de toekomst verkennend – onderzoek. De leerling is immers ‘retrospectief’, dit wil zeggen voor het afgelopen leerjaar, geslaagd. Hij heeft de leerplandoelstellingen van dat leerjaar alles bij elkaar “in voldoende mate” bereikt en hij wordt geacht zijn studies te

kunnen voortzetten. Toch oordeelt de beroepscommissie dat de betrokken leerling in het volgende schooljaar bepaalde studierichtingen niet aankan. Met dit oordeel substitueert de beroepscommissie zich als het ware aan de delibererende klassenraad van het volgende schooljaar, tot wiens autonomie het immers behoort om over het al dan niet slagen voor dat schooljaar te oordelen. De clausulering beperkt ook de principiële vrijheid van studiekeuze van de leerling of zijn ouders.

Een beroepscommissie kan op basis van zwakke studieresultaten aan de leerling een onderbouwd advies geven om een richting te ontraden, of zelfs een formele waarschuwing, of zij kan vakantietaken opleggen, maar de uiteindelijke verantwoordelijkheid laten bij de leerling die, het weze herhaald, geslaagd is verklaard. De beroepscommissie die een B-attest toekent evenwel, verkiest in de plaats van die leerling de studiekeuze gedeeltelijk te bepalen.

Zo een inschatting van de toekomstige studies van een leerling is geen nattevingerwerk. Een beroepscommissie moet haar ‘prospectieve’ beslissing om een B-attest uit te reiken des te meer steunen op de concrete en objectieve gegevens van het individuele dossier van de betrokken leerling. Een beroepscommissie die haar noodzakelijk ook deels subjectieve vooruitblik over het gebrek aan redelijke slaagkansen van een leerling in een volgend jaar niet kan relateren aan de beschikbare objectieve gegevens van het dossier – in het bijzonder de bagage waarover de leerling thans beschikt – zou de grenzen van haar discretionaire bevoegdheid overschrijden.

11. Terwijl de objectieve gegevens van het leerlingendossier, in voorkomend geval aangevuld middels de eigen onderzoeksmogelijkheden waarover de commissie beschikt, de materiële grondslag moeten vormen waarop de beroepscommissie haar overtuiging steunt – namelijk dat de betrokken leerling geen redelijke slaagkansen heeft in welbepaalde richtingen – dient de commissie die overtuiging ook uitdrukkelijk te motiveren.

Daarbij komt nog, aangezien de leerling gebruikmaakt van de door de decreetgever verleende verhaalmogelijkheid en hij aldus een samenkomst van de beroepscommissie uitlokt, dat de formelemotiveringsplicht ten volle betekenis krijgt omdat de beroepscommissie kennis moet nemen van de grieven van de leerling, ze moet beoordelen en ze moet beantwoorden.

Daarmee is niet gezegd dat de beroepscommissie noodzakelijk op elke grief apart moet antwoorden. Wel is vereist dat de formele motivering er blijk van geeft dat de bezwaren van de leerling daadwerkelijk in overweging zijn genomen en in de nieuwe beoordeling zijn betrokken, dat de leerling begrijpt waarom die argumenten de beroepscommissie niet konden overtuigen en dat ten minste een uitdrukkelijke repliek volgt op de vragen die voor de leerling blijken zijn beroepschrift van wezenlijk belang zijn en die, mochten ze terecht zijn gesteld, mogelijk tot een voor de leerling gunstiger resultaat leiden. Maar wat de commissie zeker niet mag doen, is de argumenten zonder meer terzijde laten.

12. Toegepast op de thans bestreden beslissing, leert wat voorafgaat op het eerste gezicht het volgende.

13. Verzoeker heeft in zijn beroepschrift voor de beroepscommissie onder meer aangevoerd dat het rapport “niet goed” is en hij aanvaardt dat bijkomende proeven of zelfs een B-attest daarvan het gevolg zijn.

Hij zet vervolgens de argumenten uiteen op grond waarvan hij niettemin in een ASO-richting wil kunnen voortstuderen. Hij licht toe waarom “zijn jaar opnieuw doen echt een verlies van tijd voor hem zou zijn”:

- “● hij heeft 3 onvoldoende vakken: Duits, Geschiedenis en [chemie]
 - Duits zou niet meer een vak volgend jaar zijn
 - Geschiedenis in het Nederlands is een echte uitdaging voor een franstalige
 - Chemie: hij heeft 71% gehaald op [het] proefwerk van Juni en dit helpt te bewijzen dat hij nu het onderwerp van [het] ganse jaar deftig meestert

- hij heeft op [het] derde trimester hard gewerkt om te tonen wat hij in wiskunde (82%) kon bereiken. [...]
- bovendien wilt hij Informatica verder studeren waar hij 78.8% behaalt op het jaarrapport.”

Hij zet nog uiteen dat zijn jaartekort voor chemie niet representatief is voor zijn huidige kennis, gelet op de evolutie van zijn punten en het resultaat voor zijn eindexamen waarvoor hij de leerstof van het ganse jaar in de vingers moest hebben om te kunnen slagen. Hij gaat uitvoerig in op “een heel belangrijke evolutie in zijn maturiteit” en de negatieve impact van zittenblijven.

Tijdens de hoorzitting voor de beroepscommissie legt verzoeker nog een nota neer, waarin hij onder meer verduidelijkt dat hij ernaar streeft over te gaan naar de derde graad ASO richting wetenschappen. Hij herhaalt dat uit de behaalde punten op het proefwerk chemie in juni (71,3%) blijkt dat hij zich heeft herpakt en de materie heeft bijgewerkt en dat hij in het volgende jaar niet meer voor Duits zou opteren. Om zijn inzet te bewijzen heeft hij vrijwillig een vakantiewerk voor geschiedenis gemaakt. Zijn resultaten voor wiskunde en informatica tonen zijn capaciteiten en motivatie aan voor de wetenschappelijke materies.

Tijdens de hoorzitting “erkent [hij] het gebrek aan inzet en motivatie, maar hij heeft zich herpakt”, herhaalt hij zijn visie op de relevantie van de drie jaartekorten en vraagt hij nogmaals zijn cijfers voor wiskunde en informatica daartegenover af te wegen en om hem eventueel “extra taken en voorwaarden op te leggen”.

14. Aangezien haar beslissing in de plaats is gekomen van de beroepen beslissing van de delibererende klassenraad, mag enkel met de door de beroepscommissie in overweging genomen en in de beslissing uitgedrukte motieven rekening worden gehouden. Het zou eventueel anders kunnen zijn, indien de commissie zou verwijzen naar bepaalde overwegingen van de klassenraad en daarbij zou aangeven dat zij zich die overwegingen eigen maakt. Van zo een demarche lijkt in de thans voorliggende beslissing geen sprake te zijn.

15. De beroepscommissie motiveert het B-attest dan met de motieven dat “[d]e delibererende klassenraad [...] op een correcte manier de procedure [heeft] gevolgd”; dat verzoeker “niet [voldoet] aan de leerplandoelstellingen voor geschiedenis, chemie en Duits om voldoende slaagkansen te hebben in het eerste jaar van de derde graad ASO”; dat hij “tijdens het eerste en het tweede jaar van de tweede graad ASO voortdurend schriftelijke en mondelinge verwittigingen [kreeg] om zijn studiehouding, attitude en inzet te verbeteren. Dit heeft hij nagelaten. Ook had hij de kans om zich systematisch bij te werken op school, maar hij verkoos om niet regelmatig aanwezig te zijn tijdens deze momenten” en dat een B-attest “een weloverwogen, positieve keuze in het belang van de leerling [is]”.

16. Daarmee biedt de beroepscommissie op het eerste gezicht geen enkel antwoord op de argumenten van verzoeker en zijn vraag om een minder verregaande clausulering.

17. De overweging dat “[d]e delibererende klassenraad [...] op een correcte manier de procedure [heeft] gevolgd” is een loutere affirmatie en levert verzoeker – en vervolgens de Raad van State – geen enkel inzicht waarom zijn argumenten, die precies kritiek inhouden op die klassenraadsbeslissing, de beroepscommissie niet tot een ander oordeel konden brengen. Ze is ook overbodig, aangezien de beslissing van de klassenraad uit het rechtsverkeer is verdwenen.

18. Dat verzoeker “niet [voldoet] aan de leerplandoelstellingen voor geschiedenis, chemie en Duits om voldoende slaagkansen te hebben in het eerste jaar van de derde graad ASO”, lijkt evenmin een afdoende antwoord op de argumenten van verzoeker: zo heeft hij onder meer de representativiteit van de cijfers voor de inschatting van zijn slaagkansen in het volgende studiejaar in vraag gesteld in het licht van de volgens hem opmerkelijke en significante positieve evolutie ervan; hij heeft erop gewezen dat Duits in de derde graad wegvalt in de door hem voorgenomen studierichting en hij wijst op taalproblemen voor een vak als geschiedenis.

Indien die argumenten de beroepscommissie niet kunnen overtuigen van verzoekers slaagkansen voor een welbepaalde ASO-richting en meer bepaald de richting die hij uitdrukkelijk aangaf te willen volgen, dan mocht verzoeker in de beslissing verwachten een weerlegging te lezen die méér is dan het thans louter gestelde.

19. Dat verzoeker “tijdens het eerste en het tweede jaar van de tweede graad ASO voortdurend schriftelijke en mondelinge verwittigingen [kreeg] om zijn studiehouding, attitude en inzet te verbeteren” mist *prima facie* eveneens relevantie. Immers, verzoeker heeft tot slot van het leerjaar een B-attest toegekend gekregen en heeft dus het leerjaar met vrucht beëindigd. Bovendien verwijst hij naar zijn verbeterde inzet en motivatie naar het einde van het jaar, wat door de beroepscommissie in de bestreden beslissing niet wordt weersproken.

20. Aldus lijkt de beroepscommissie niet tegemoet te komen aan de hiervóór omschreven versterkte motiveringsplicht die op haar rust.

21. Met de inhoudelijke opmerkingen in de nota van de verwerende partij, waarmee zij de grieven van verzoeker feitelijke grondslag ontzegt of ze poogt te weerleggen, mag voor de voorlopige beoordeling van de aangevoerde onwettigheid – schending van de motiveringsplicht – geen rekening worden gehouden, aangezien die opmerkingen niet als motieven aan de beroepscommissie zelf zijn toe te schrijven en ze niet zijn neergeschreven toen het behoorde, namelijk in de bestreden beslissing.

Anders oordelen, zou betekenen dat de Raad van State de waarde van deze inhoudelijke argumenten zelf moet taxeren op grond van de gegevens van het leerlingendossier en dat hij dus in de plaats van de beroepscommissie over het al dan niet slagen van verzoeker zou beslissen.

Daarom herinnert de Raad van State eraan dat hij zich niet als een beroepsinstantie in de plaats van de beroepscommissie mag stellen. Het ligt

integendeel op de weg van de beroepscommissie om de argumenten van de leerling op hun merites te beoordelen en ze dan bij te vallen of gemotiveerd te weerleggen.

22. Het middel is in de aangegeven mate ernstig.

23. De beide schorsingsvoorwaarden zijn bijgevolg vervuld.

BESLISSING

De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de beroepscommissie van het Heilig Hartcollege Tervuren van 23 augustus 2018 om aan Edouard Lacheron een oriënteringsattest B toe te kennen met clausulering voor alle ASO richtingen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 25 september 2018, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren, kamervoorzitter,
bijgestaan door

Tiny Temmerman, griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren